

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne XXX
[...] (2012) XXX draft

SDĚLENÍ KOMISE

**členským státům o uplatňování článků 107 a 108 SFEU na krátkodobé pojištění
vývozních úvěrů**

(Text s významem pro EHP)

SDĚLENÍ KOMISE

členským státům o uplatňování článků 107 a 108 SFEU na krátkodobé pojištění vývozních úvěrů

(Text s významem pro EHP)

1. ÚVOD

1. Vývozní subvence mohou nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž na trhu mezi potenciálními konkurenčními dodavateli zboží a služeb. Proto Komise jako strážce hospodářské soutěže podle Smlouvy vždy přísně odsuzovala podpory vývozu pro obchod uvnitř EU i pro vývozy mimo EU. Aby se zabránilo tomu, že podpora členských států na pojištění vývozních úvěrů naruší hospodářskou soutěž, je třeba objasnit její posuzování podle pravidel státní podpory EU.
2. Komise využila své pravomoci k regulaci státní podpory v oblasti krátkodobého pojištění vývozních úvěrů, aby vyřešila stávající nebo potenciální narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu nejen mezi vývozci v různých členských státech (obchodujícími v rámci EU a mimo ni), ale také mezi pojistiteli vývozních úvěrů působícími v EU. V roce 1997 Komise ve svém sdělení členským státům na základě čl. 93 odst. 1 Smlouvy o ES, kterým se použijí články 92 a 93 Smlouvy na krátkodobé pojištění vývozních úvěrů¹ (sdělení z roku 1997) stanovila zásady týkající se státního zásahu. Sdělení z roku 1997 se mělo uplatňovat od 1. ledna 1998 po dobu pěti let. Poté bylo změněno a doba uplatňování byla v letech 2001², 2004³, 2005⁴ a 2010⁵ prodloužena. Nyní platí do 31. prosince 2012.
3. Ze zkušeností získaných uplatňováním sdělení z roku 1997, zejména během finanční krize v letech 2009 až 2011, vyplývá, že by se politika Komise v této oblasti měla přezkoumat.
4. Účelem tohoto sdělení je zabránit tomu, aby státní podpora narušovala hospodářskou soutěž mezi soukromými a veřejnými nebo veřejně podporovanými pojistiteli vývozních úvěrů, a vytvořit rovné podmínky mezi vývozci.
5. Jeho cílem je poskytnout členským státům podrobnější vysvětlení k zásadám, na nichž Komise hodlá založit svůj výklad článků 107 a 108 SFEU a jejich použití na krátkodobé pojištění vývozních úvěrů. Politika Komise v této oblasti by se na jeho základě měla stát co nejtransparentnější a měla by zajistit předvídatelnost a rovné zacházení. Za tímto účelem je ve sdělení stanovena řada podmínek, které musí být

¹ Úř. věst. C 281, 17.9.1997, s. 4.

² Úř. věst. C 217, 2.8.2001, s. 2.

³ Úř. věst. C 307, 11.12.2004, s. 12.

⁴ Úř. věst. C 325, 22.12.2005, s. 22.

⁵ Úř. věst. C 329, 7.12.2010, s. 6.

splněny, pokud pojistitelé vývozních úvěrů poskytující krytí na účet státu nebo s jeho zárukou chtějí vstoupit na trh s krátkodobým pojištěním úvěrů na obchodovatelná rizika.

6. Rizika, která v zásadě nejsou obchodovatelná, nespádají do působnosti tohoto sdělení. Předmětem sdělení tudíž není pojištění vývozních úvěrů s dobou trvání rizika dva roky nebo déle, neboť takové riziko se v současné době nepovažuje za obchodovatelné.
7. Oddíl 2 se zabývá oblastí působnosti sdělení a definicemi, které jsou v něm použity. Oddíl 3 se věnuje uplatňování čl. 107 odst. 1 SFEU a obecnému zákazu státní podpory na pojištění vývozních úvěrů na obchodovatelná rizika. Na závěr se v oddíle 4 stanovují některé výjimky z definice obchodovatelných rizik a vymezují podmínky pro zásah státu při pojištění obchodovatelných rizik, na která se tyto výjimky vztahují.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI SDĚLENÍ A DEFINICE

2.1. Oblast působnosti

8. Toto sdělení se použije na pojištění vývozních úvěrů s dobou trvání rizika kratší než dva roky.

2.2. Definice

9. Pro účely tohoto sdělení platí následující definice:

„Soupojištění“: procento každé pojistné události, které není odškodněno pojistitelem a které musí zaplatit sám pojištěný nebo jiný pojistitel.

„Úvěrové období“: období, které pojištěný vývozce poskytuje odběrateli na zaplacení dodaného zboží.

„Komerční rizika“: rizika zahrnující zejména:

- svévolné vypovězení smlouvy dlužníkem, tj. jakékoliv svévolné rozhodnutí neveřejného dlužníka přerušit nebo ukončit platnost smlouvy bez oprávněného důvodu,
- svévolné odmítnutí neveřejného dlužníka přijmout zboží, které je předmětem smlouvy, bez oprávněného důvodu,
- platební neschopnost neveřejného dlužníka nebo jeho ručitele,
- přetrvávající neplacení, tj. neplacení závazků vyplývajících ze smlouvy ze strany neveřejného dlužníka nebo ručitele.

„Pojištění vývozních úvěrů“: pojistný produkt, v jehož rámci pojistitel při obchodní transakci přebírá komerční a/nebo politické riziko (jak je vymezeno v tomto sdělení) přetrvávajícího neplacení, platební neschopnosti nebo úpadku ze strany odběratele.

„Období výroby“: období mezi datem objednávky a datem dodání nebo odeslání zboží.

„Obchodovatelná rizika“: komerční a politická rizika (veřejných a neveřejných) dlužníků se sídlem v zemích, kde existuje dostatečná soukromá kapacita na krytí všech ekonomicky odůvodnitelných rizik, s maximální dobou trvání rizika kratší než dva roky. Tyto země jsou uvedeny v příloze k tomuto sdělení. Všechna ostatní rizika se považují za neobchodovatelná.

„Politická rizika“: rizika zahrnující zejména:

- riziko, že vláda nebo země odběratele zabrání splnění transakce nebo nesplní včas platební závazky,
- riziko, které překračuje působnost jednotlivého odběratele nebo nespadá pod jeho odpovědnost,
- riziko, že země zabrání provedení transakce,
- riziko, že země nepřevede peníze, které odběratelé s bydlištěm v této zemi zaplatili, do země pojištěného.

„Doba trvání rizika“: období výroby plus úvěrové období.

„Pojištění jediného rizika“: pojištění všech prodejů jednomu dlužníkovi nebo pojištění jedné smlouvy s jedním dlužníkem.

„Doplňkové pojištění“: dodatečné pojištění nad maximální výši úvěru pojištěnou jiným pojistitelem.

3. POUŽITELNOST ČL. 107 Odst. 1 SFEU

3.1. Obecné zásady

10. Podle čl. 107 odst. 1 SFEU „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem“.

11. Pokud je pojištění vývozních úvěrů poskytované pojistiteli na účet státu nebo s jeho zárukou, jedná se o státní zdroje. Účast státu může pojistitelům a/nebo vývozcům poskytovat selektivní výhodu a mohla by tedy narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Následující zásady jsou navrženy tak, aby sloužily jako vodítka pro posuzování takových opatření podle pravidel státní podpory.

3.2. Podpora pojistitelům

12. Pokud pojistitelé vývozních úvěrů poskytující krytí na účet státu nebo s jeho zárukou požívají v porovnání se soukromými pojistiteli určité výhody, může se jednat o státní podporu. Výhoda může mít různé formy a může mimo jiné zahrnovat:

- (a) právní nebo faktické státní záruky půjček nebo ztrát;
- (b) osvobození od povinnosti vytvářet přiměřené rezervy a od ostatních požadavků vycházejících z vyloučení úkonů pojištění vývozních úvěrů poskytovaných na účet státu nebo s jeho zárukou podle směrnice Rady 73/239/EHS⁶,
- (c) úleva nebo osvobození od daní obvykle placených (např. daně z příjmů právnických osob a daně vybírané z pojistek);
- (d) udělení podpory nebo poskytnutí kapitálu státem nebo jiné formy financování, které nejsou v souladu s zásadou investora v tržním hospodářství,
- (e) poskytnutí nepeněžitých služeb ze strany státu, např. zpřístupnění a využívání státní infrastruktury, státních zařízení nebo privilegovaných informací za podmínek, které neodpovídají jejich tržní hodnotě a
- (f) přímé zajištění poskytované státem nebo záruka na přímé zajištění státem za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky dostupné na soukromém trhu se zajištěním, což vede buď k podhodnocení ceny zajištění, anebo k umělému vytvoření kapacity, kterou soukromý trh není schopen poskytnout.

3.3. **Zákaz státní podpory na vývozní úvěry**

13. Výše uvedené výhody poskytované pojistitelům v souvislosti s obchodovatelnými riziky ovlivňují obchod se službami uvnitř EU. Kromě toho vedou k rozdílům v pojistném krytí, které je v různých členských státech k dispozici na krytí obchodovatelných rizik. To narušuje hospodářskou soutěž mezi společnostmi v členských státech a má druhotné účinky na obchod uvnitř EU bez ohledu na to, zda jde o vývoz uvnitř EU nebo o vývoz mimo EU⁷. Pokud pojistitelé vývozních úvěrů poskytující krytí na účet státu nebo s jeho zárukou požívají v porovnání se soukromými pojistiteli jakoukoli z těchto výhod, je třeba vymezit podmínky, za jakých mohou působit, aby se zajistilo, že neobdrží státní podporu. To však vyžaduje, aby neposkytovali pojištění obchodovatelných rizik.
14. Výhody pro pojistitele se mohou alespoň částečně přenést také na vývozce. Tyto výhody mohou narušit hospodářskou soutěž a obchod a představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Pokud jsou však splněny podmínky pro poskytování pojištění vývozních úvěrů na obchodovatelná rizika, jak je stanoveno v oddíle 4.3 tohoto sdělení, Komise bude mít za to, že na vývozce nebyla přenesena neoprávněná výhoda.

⁶ První směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁷ Ve svém rozsudku ve věci C-142/87 *Belgické království v. Komise Evropských společenství* Soudní dvůr konstatoval, že nejen podpora vývozu uskutečňovaných uvnitř Společenství, ale rovněž podpora vývozu do třetích zemí může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod uvnitř Společenství. Oba druhy těchto úkonů jsou pojišťovány pojistiteli vývozních úvěrů a podpora, která je jim udělena, může mít proto dopady na hospodářskou soutěž a obchod uvnitř Společenství.

4. PODMÍNKY PRO POSKYTOVÁNÍ POJIŠTĚNÍ VÝVOZNÍCH ÚVĚŘŮ NA OBCHODOVATELNÁ RIZIKA

4.1. Obecné zásady

15. Jak je uvedeno výše, pokud pojistitelé vývozních úvěrů poskytující krytí na účet státu nebo s jeho zárukou požívají v porovnání se soukromými pojistiteli finanční výhody (jak je popsáno v bodě 12), nesmí poskytovat pojištění obchodovatelných rizik. Pokud by chtěli pojistit obchodovatelná rizika, musí být zajištěno, že přitom nebudou požívat přímo ani nepřímo státní podpory. Za tímto účelem musí především disponovat určitou výší vlastních finančních prostředků (míra solventnosti včetně záručního fondu) a technických rezerv (zejména vyrovnávací rezervu) a musí obdržet povolení podle směrnice 73/239/EHS. Musí rovněž vést pro pojištění obchodovatelných a neobchodovatelných rizik pojišťovaných na účet státu nebo s jeho zárukou oddělenou administrativu a samostatné účetnictví, aby prokázali, že při pojišťování obchodovatelných rizik nezískávají státní podporu. Účetnictví týkající se pojišťovacích činností vykonávaných na vlastní účet pojistitele by mělo být vedeno v souladu se směrnicí Rady 91/674/EHS⁸.
16. Dceřiné společnosti pojistitelů vývozních úvěrů poskytující krytí na účet státu nebo s jeho zárukou nesmí přijímat státní podporu na pojištění obchodovatelných rizik, jak je upřesněno v bodě 12.
17. Každý členský stát poskytující pojistitelům vývozních úvěrů služby zajištění prostřednictvím účasti nebo zapojení zajistných smluv do soukromého sektoru, které kryjí obchodovatelná i neobchodovatelná rizika, musí být schopen prokázat, že tento systém zajištění neobsahuje žádnou státní podporu ve smyslu bodu 12 písm. f).

4.2. Výjimky z definice obchodovatelných rizik

18. Bez ohledu na definici obchodovatelných rizik se obchodní a politická rizika dlužníků se sídlem v zemích, jejichž výčet je uveden v příloze, považují za neobchodovatelná v těchto případech:
- (a) pokud Komise rozhodne o dočasném odstranění jedné nebo několika zemí ze seznamu zemí s obchodovatelnými riziky uvedeného v příloze prostřednictvím mechanismu popsaného v oddíle 5.2 z důvodu, že kapacita soukromého pojišťovacího trhu v kterékoli z těchto zemí není dostatečná pro krytí všech hospodářsky odůvodněných rizik;
 - (b) pokud Komise po obdržení oznámení od členského státu rozhodne, že rizika, kterým jsou vystaveny malé a střední podniky ve smyslu příslušné definice EU⁹ a jejichž celkový roční obrát vývozu nepřesahuje 2 miliony EUR, jsou v příslušném členském státě dočasně neobchodovatelná;

⁸ Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁹ Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (c) pokud Komise po obdržení oznámení od členského státu rozhodne, že pojištění jediného rizika s úvěrovým obdobím v rozmezí 181 dní až dva roky je v příslušném členském státě dočasně neobchodovatelné;
 - (d) pokud Komise po obdržení oznámení od členského státu rozhodne, že na základě jiných faktorů, souvisejících zejména s podmínkami poskytování pojištění vývozních úvěrů, jsou určitá rizika v příslušném členském státě dočasně neobchodovatelná.
19. S cílem minimalizovat narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu mohou být dočasně neobchodovatelná rizika ve smyslu bodu 18 pojištěna pojistiteli vývozních úvěrů poskytujícími krytí na účet státu nebo s jeho zárukou za předpokladu, že splňují podmínky uvedené v oddíle 4.3.
- 4.3. Podmínky pro poskytování pojištění na obchodovatelná rizika, na která se vztahuje výjimka**
- 4.3.1. Kvalita pojistného krytí*
20. Kvalita pojistného krytí, které nabízejí pojistitelé vývozních úvěrů poskytující krytí na účet státu nebo s jeho zárukou, musí být v souladu s tržními normami. Především mohou být kryta pouze hospodářsky odůvodněná rizika, včetně přetrvávajícího neplacení. Rizika vymezená v bodě 18 písm. b) a c), která soukromí pojistitelé posoudili a odmítli pojistit v rámci pojištění celého obratu z důvodu, že nebyla hospodářsky odůvodněná, nemohou být předmětem pojistného krytí. Maximální procento krytí obchodních a politických rizik nesmí překročit 90 % a čekací lhůta na uplatnění nároku musí trvat nejméně 90 dní.
- 4.3.2. Zásady pojištění*
21. Při posuzování rizik se vždy musí uplatňovat zásady řádného pojištění. Z tohoto důvodu nesmí být riziko finančně nespolehlivých transakcí způsobilé pro veřejně podporované režimy. Vzhledem k těmto zásadám by měla být kritéria přijatelnosti rizika jasná a vývozci by měli mít pozitivní obchodní a platební zkušenosti. Odběratelé by měli prokázat bezškodní průběh a pravděpodobnost platební neschopnosti odběratele i jeho interní a/nebo externí finanční ratingy by měly být přijatelné.
- 4.3.3. Přiměřené stanovení cen*
22. Přebírání rizika ve smlouvách o pojištění vývozních úvěrů musí být zapláceno přiměřeným pojistným. S cílem minimalizovat vytlačování soukromých pojistitelů musí být průměrná pojistná sazba v rámci veřejně podporovaných režimů vyšší, než je průměrné pojistné účtované soukromými pojistiteli úvěrů při podobném riziku. Tento požadavek zajistí postupné upouštění od státních zásahů, neboť účtováním vyššího pojistného se zajistí, že se vývozci vrátí k soukromým pojistitelům, jakmile jim to tržní podmínky dovolí a riziko se opět stane obchodovatelným.

23. Ceny se považují za přiměřené, pokud se v příslušné kategorii rizika účtuje minimální pojistné¹⁰ („pojistné safe-harbour“), jak je uvedeno v následující tabulce. Pojištění safe-harbour se uplatňuje, pokud členské státy neposkytnou důkazy o tom, že jsou tyto sazby pro daný případ nepřiměřené.

Kategorie rizika ¹¹	Roční riziková prémie ¹² (% pojištěného objemu)
Vynikající ¹³	[0,2 % — 0,4 %]
Dobré ¹⁴	[0,5 % — 0,9 %]
Uspokojivé ¹⁵	[1,2 % — 2,3 %]
Slabé ¹⁶	[2,5 % — 4,5 %]
Špatné ¹⁷	pojistné safe-harbour není uvedeno

24. Pro soupojištění, zajištění a doplňkové pojištění se ceny považují za přiměřené, pokud je účtované pojistné alespoň o [20 %] vyšší než pojistné za původní pojištění.
25. K rizikové prémii by měl být připočten správní poplatek. Bez ohledu na trvání smlouvy by měl být účtován minimální poplatek ve výši [0,2 % – 0,5 %] pojištěného objemu.

4.3.4. *Transparentnost a podávání zpráv*

26. Členské státy musí zveřejnit režimy zavedené pro rizika specifikovaná v bodě 18 na internetových stránkách pojistitelů vývozních úvěrů poskytujících krytí na účet státu nebo s jeho zárukou s přesným uvedením všech uplatnitelných podmínek.

¹⁰ Pro příslušnou kategorii rizika bylo rozmezí pojistného safe-harbour stanoveno na základě ročního rozpětí swapů úvěrového selhání (Credit Default Swap), které vychází z ratingu složeného z ratingů všech tří hlavních ratingových agentur (Standard & Poor, Moody's a Fitch) za posledních pět let (2007–2011) za předpokladu, že průměrný poměr pojistného a škod pro krátkodobé pojištění vývozních úvěrů je [40 %].

¹¹ Kategorie rizika vycházejí z úvěrových ratingů. Není nutné používat ratingy od specializovaných ratingových agentur. Vnitrostátní ratingové systémy nebo ratingové systémy používané bankami jsou rovněž přijatelné. Pro společnosti bez veřejného ratingu by se mohl použít rating založený na ověřitelných údajích.

¹² Safe-harbour na 30denní pojistnou smlouvu lze vypočítat vydělením rozpětí číslem 12.

¹³ Riziková kategorie „vynikající“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- agentury Standard & Poor's.

¹⁴ Riziková kategorie „dobré“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům BBB+, BBB nebo BBB- agentury Standard & Poor's.

¹⁵ Riziková kategorie „uspokojivé“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům BB+, BB nebo BB- agentury Standard & Poor's.

¹⁶ Riziková kategorie „slabé“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům B+, B nebo B- agentury Standard & Poor's.

¹⁷ Kategorie rizika „špatné“ zahrnuje rizika rovnající se ratingu CCC a níže agentury Standard & Poor's a v zásadě by se na ně nemělo poskytovat krytí.

27. Členské státy musí Komisi předložit výroční zprávy o rizicích uvedených v bodě 19, která jsou kryta pojistiteli vývozních úvěrů poskytujícími krytí na účet státu nebo s jeho zárukou dne 30. [června] roku, který následuje po zásahu státu.
28. Zpráva musí obsahovat informace ohledně využití režimu, mimo jiné včetně celkového objemu poskytnutých úvěrových limitů, pojištěného obratu, účtovaného pojistného, registrovaných a zaplacených nároků a navrácených částek.

5. PROCEDURÁLNÍ OTÁZKY

5.1. Obecné zásady

29. Rizika uvedená v bodě 18 písm. a) mohou být kryta pojistiteli vývozních úvěrů poskytujícími krytí na účet státu nebo s jeho zárukou za podmínek stanovených v oddíle 4.3. Tyto případy není nutné Komisi oznamovat.
30. Rizika uvedená v bodě 18 písm. b), c) a d) mohou být kryta pojistiteli vývozních úvěrů poskytujícími krytí na účet státu nebo s jeho zárukou za podmínek stanovených v oddíle 4.3 a po oznámení Komisi a získání jejího souhlasu.
31. Nesplnění některé z podmínek stanovených v oddíle 4.3 neznamena, že jsou pojištění vývozních úvěrů nebo režim pojištění automaticky zakázané. Pokud členské státy chtějí upravit některou z podmínek nebo pokud dojde k pochybnostem o tom, zda plánované pojištění vývozních úvěrů nebo režim pojištění splňují podmínky stanovené v tomto sdělení, je třeba to oznámit Komisi.
32. Analýza podle pravidel státní podpory nepředjímá slučitelnost daného opatření s dalšími ustanoveními Smlouvy.

5.2. Úprava seznamu zemí s obchodovatelnými riziky

33. Při stanovování, zda nedostatečné soukromé kapacity opravňují dočasné vynětí země ze seznamu zemí s obchodovatelnými riziky, jak je stanoveno v bodě 18 písm. a), Komise zohlední tyto ukazatele:
 - (a) Snížení kapacity soukromého pojištění úvěrů: zejména odstoupení velkého mezinárodního pojistitele z určitého trhu, významný pokles celkových pojištěných částek (v rozpětí alespoň [20 a 30 %]) a významný pokles míry přijetí na trhu (v rozpětí alespoň [20 a 30 %]) během 12 měsíců zaznamenaný v jednom členském státě.
 - (b) Zhoršení ratingů státního sektoru: především náhlé změny úvěrových ratingů během 12 měsíců, např. vícenásobné snížení ratingu nezávislými ratingovými agenturami během 12 měsíců a vysoký nárůst v rozpětí swapů úvěrového selhání v porovnání s průměrnou hodnotou skupiny zemí, které představují prvních 25 % všech zemí s obchodovatelnými riziky.
 - (c) Zhoršení výkonnosti v podnikovém sektoru: zejména prudký nárůst v platební neschopnosti v zemi dovozu během 12 měsíců.

34. Komise může seznam zemí s obchodovatelnými riziky změnit na písemnou žádost pěti členských států nebo ze své vlastní iniciativy, pokud tržní kapacita nebude dostatečná na krytí hospodářsky odůvodněných rizik. Příslušné údaje musí získat od soukromých pojistitelů vývozních úvěrů a členských států.
35. Pokud Komise navrhne změnu seznamu zemí s obchodovatelnými riziky uvedeného v příloze, musí konzultovat členské státy, soukromé pojistitele a zúčastněné strany. Konzultační období zpravidla nesmí být delší než 15 pracovních dní. Komise musí členské státy písemně informovat o svém rozhodnutí.
36. Upravený seznam zemí s obchodovatelnými riziky musí být platný po dobu nejméně 12 měsíců. Pojistky podepsané během tohoto období nesmí mít platnost delší než 90 dní po vypršení platnosti upraveného seznamu. Pokud je tržní kapacita podle bodu 34 stále nedostatečná, může Komise tři měsíce před vypršením platnosti upraveného seznamu rozhodnout o prodloužení jeho platnosti.
37. Komise může po konzultaci s členskými státy a zúčastněnými stranami změnit ukazatele pro úpravu seznamu zemí s obchodovatelnými riziky. Může rovněž rozhodnout, že se provede přezkum způsobu úpravy tohoto seznamu.

5.3. Oznámení výjimek podle bodu 18 písm. b) a c)

38. V případech uvedených v bodech 18 písm. b) a c) důkazy, které má Komise v současné době k dispozici, naznačují, že na trhu existuje mezera a že tato rizika jsou proto neobchodovatelná. Je třeba mít na zřeteli, že nedostatečné krytí neexistuje v každém členském státě a že se situace může postupem času změnit, neboť soukromý sektor může o tento segment trhu znovu projevit zájem. Státní zásah by měl být přípustný pouze v případě rizik, která by na trhu jinak nebyla kryta.
39. Z těchto důvodů, pokud chce členský stát krýt rizika uvedená v bodě 18 písm. b) nebo c), musí ve svém oznámení prokázat, že kontaktoval dva velké pojistitele ve své zemi a dal jim příležitost předložit důkazy o tom, že je krytí pro příslušná rizika v zemi k dispozici. Pokud příslušní pojistitelé do 30 dní po obdržení žádosti členského státu neposkytnou členskému státu nebo přímo Komisi údaje o podmínkách krytí a pojistných objemech pro typ rizik, který chce členský stát krýt, bude Komise tato rizika považovat za neobchodovatelná.

5.4. Oznámení v ostatních případech

40. V případech uvedených v bodě 18 písm. d) musí příslušný členský stát prokázat, že krytí je pro vývozce v daném členském státě nedostupné z důvodu šoku na straně nabídky na trhu se soukromým pojištěním, způsobeného především odchodem velkého pojistitele ze země, sníženou kapacitou nebo omezenou škálou produktů v porovnání s jinými členskými státy.

6. DATUM POUŽITELNOSTI A DOBA PLATNOSTI

41. Toto sdělení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2013 a bude v platnosti do 31. prosince 2018.

PŘÍLOHA

SEZNAM ZEMÍ S OBCHODOVATELNÝMI RIZIKY

Všechny členské státy Evropské unie

Austrálie

Kanada

Island

Japonsko

Nový Zéland

Norsko

Švýcarsko

Spojené státy americké